Dosarul nr. 3-5101/2024
2-24143445-12-3-16122024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

18 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefier Adelina Petcu

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ înaintată de SRL „Media Content Distribution” împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La 16 decembrie 2024, administratorul SRL „Media Content Distribution” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională, solicitând anularea pct.2.2 din procesul-verbal nr. 11 din 04 septembrie 2024 și acordarea aprobării prealabile pentru investițiile de importanță pentru securitatea statului SRL „Media Content Distribution”.

În motivarea acțiunii, s-a comunicat că în data de 04 septembrie 2024, Guvernul a emis un comunicat, prin care a anunțat despre emiterea procesului-verbal nr. 11 al Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională.

Potrivit pct. 2.2 al părții rezolutive a procesului-verbal, Consiliul a hotărât de a refuza aprobarea prealabilă pentru investițiile de importanță pentru securitatea statului cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate companiei SRL „Media Content Distribution” deținător al licențelor de emisie a furnizorului de servicii media „Canal 5” și a furnizorului de servicii media de radiodifuziune sonoră „Maestro FM”.

A menționat SRL „Media Content Distribution” că nu a fost informată și,

respectiv, invitată, la examinarea acestei proceduri administrative, nu i s-a solicitat să prezinte acte preliminare și nici nu i-a fost acordată posibilitatea de a fi audiată pentru a veni cu argumente și probe, nefiind acordat dreptul la apărare. Astfel, prin toate aceste omisiuni și încălcări vădite a drepturilor procedurale, i-a fost îngrădit accesul la un proces administrativ echitabil.

A relatat că măsura care a fost întreprinsă de Consiliu, și anume, retragerea actelor permisive menționate în procesul-verbal poate fi considerată proporțională, dacă are un scop bine determinat și legitim, este potrivită, necesară și rezonabilă.

În pretinsa motivare, s-a indicat faptul afilierii cu gruparea *****, fără a anexa probe și care anume prevederi legale au fost încălcate. Consiliul nu a încercat să afle toate detaliile și unele clarificări pentru a elimina orice întrebări în acest proces.

La 30 octombrie 2024, reclamanta a expediat în adresa pârâtului, cererea prealabilă, prin care a solicitat anularea în parte a procesului-verbal nr. 4 din 11 septembrie 2024, însă nu i-a fost oferit răspuns la cerere.

A susținut că decizia (procesul-verbal) al Consiliului este un act administrativ, emis de o autoritate publică cu sediul în mun. Chișinău.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanța națională a fost instituit prin Hotărârea Guvernului nr.585/2016, în temeiul împuternicirilor prevăzute de art.7 lit. k) din Legea cu privire la Guvern nr. 136/2017, ca un grup de lucru, întru realizarea funcțiilor și atribuțiilor Guvernului.

În temeiul Hotărârii Guvernului nr.585/2016 (modificată prin Hotărârea Guvernului nr.303/2024, publicată în Monitorul Oficial nr.188-191 din 26.04.24 art. 388, în vigoare din 26.05.2024), conform pct. 6 din Anexa nr.2 Secretariatul Consiliului, în sensul prezentei hotărâri, este asigurat de către Agenția Servicii Publice.

A declarat că prin aprobarea Procesului-verbal nr. 11 din 04 septembrie 2024 al Consiliului este refuzată aprobarea prealabilă a investițiilor și retrase toate actele permisive ale agentului economic care prestează diverse servicii, inclusiv, în domeniul mass-media.

Prin această decizie sunt afectate direct mai multe drepturi fundamentale - dreptul de proprietate, egalitatea în fața legii, dreptul la muncă, dreptul la libertatea

de exprimare, dreptul la informație, dreptul de a desfășura activități economice libere, concurența loială etc., drepturi garantate, atât de Constituția RM, cât și de Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor și libertăților fundamentale ale Omului.

A învederat reclamanta că este direct vătămată în aceste drepturi, dat fiind că pârâtul a decis încetarea totală a activității companiei, prin retragerea tuturor documentelor permisive, certificate de înregistrare, licență care acordă dreptul de a desfășura o activitate economică, de a difuza un serviciu media, și altele. Prin aceste sistări este încetată o activitate care afectează zeci de angajați care riscă să-și piardă munca și o sursă de existență.

A indicat că decizia de retragere a oricărui act permisiv eliberat reclamantei este una ilegală, abuzivă, disproporționată și contrară tuturor principiilor naționale și internaționale cu privire la respectarea dreptului de proprietate, dreptului la libera exprimare, dreptul la muncă, etc.

La fel, a invocat că măsura care a fost întreprinsă de Consiliu și anume retragerea actelor permisive a agenților economici menționați în Procesul-verbal nr. 11 este neproporțională.

Potrivit pct. 2.2 al părții rezolutive a procesului-verbal, Consiliul a hotărât de a refuza aprobarea prealabila pentru investițiile de importanță pentru securitatea statului cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate al companiei SRL „Media Content Distribution” deținător al licențelor de emisie a furnizorilor de servicii media „Canal 5” și „Maestro FM”.

S-a decis refuzul aprobării prealabile, sub pretextul neprezentării rulajelor și extraselor de cont a fostei contabile.

S-a evidențiat că urmează de atras atenția asupra faptului, că reclamanta nu are dreptul, la momentul actual, de când compania este administrată de către alt conducător, de a solicita de la foștii angajați de a prezenta informația confidențială a conturilor lor personale.

La fel, lipsită de sens și de probatoriu concret este motivarea prin care se întemeiază adoptarea deciziei în sensul refuzului aprobării prealabile, care este formulată astfel: „Pentru unicul beneficiar efectiv declarat (*****) compania a menționat că acesta nu deține conturi bancare în Republica Moldova, nici în Ucraina, fapt remarcat ca fiind straniu și denotă caracterul fictiv al tranzacției de înstrăinarea a companiei, drept scop fiind camuflarea beneficiarului efectiv real. Datele prezentate în cadrul ședinței indică asupra transmiterii gestiunii companiei de la grupul ***** către grupul *****”.

A menționat că este pur declarativ caracterul fictiv al tranzacției prin care a fost înstrăinată compania, având drept scop camuflarea beneficiarului efectiv real, neexistând nicio decizie a instanței judecătorești prin care să fie constatată nulitatea acestui act juridic.

Reprezentantului reclamantei nu i-a fost acordată posibilitatea de a fi audiat pentru a veni cu argumente și probe în cadrul ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 04 septembrie 2024. Nu a fost acordat dreptul la apărare. Prin toate aceste omisiuni și încălcări vădite a drepturilor procedurale, i-a fost îngrădit accesul la un proces administrativ echitabil.

A declarat că acest mecanism nou, total derogatoriu de la toate principiile legale cu privire la reglementarea activității de întreprinzător (de retragere imediată a tuturor actelor permisive), fără nicio motivare legală și justificare, fără drept efectiv de a contesta în instanța, a fost introdus, netransparent și abuziv.

A notat că în pretinsa motivare, s-a indicat faptul transmiterii gestiunii companiei SRL „Media Content Distribution" de la grupul *****, către grupul *****, fără a anexa probe și a indica care derogări de la prevederile legale au fost comise, iar Consiliul nici nu a încercat să afle toate detaliile pentru a elimina orice dubii, examinând dosarul solicitantului SRL „Media Content Distribution".

A relatat cu referire la procedura administrativă, că procedură controlului investițiilor reprezintă, în sine, o procedură administrativă complexă care este reglementată, nu doar de Legea nr. 174/2021, ca lege materială, dar și de prevederile Codului administrativ, care vine să protejeze persoanele de abuzurile autorităților publice și asigurarea tuturor drepturilor fundamentale. O gravă încălcare a procedurii administrative menționate este sistarea activității economice totale, fără audierea persoanelor interesate, fără acordarea dreptului la apărare și a unui proces echitabil.

Astfel, a fost încălcat art. 44 alin. (3) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoștință despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre inițierea sau desfășurarea procedurii administrative.

Conform art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Neatragerea în procedura administrativă a reclamantei constituie o încălcare gravă a tuturor garanțiilor acestuia, care i le oferă Codul administrativ, pentru protejarea intereselor legitime.

Unul din principiile generale ale activității autorității publice este principiul legalității, conform căruia autoritățile publice trebuie sa acționeze în conformitate cu legea, art. 21 din Codul administrativ. Autoritățile publice trebuie să aplice tratament egal, să fie imparțiali și să dea dovadă de bună credință, potrivit art. 23-

25 din Codul administrativ.

Astfel, autoritatea administrativă pârâtă, investită cu competență materială de examinare a sesizărilor, în procesul adoptării actului administrativ individual defavorabil contestat, a omis unele principii ale examinării oricărei proceduri în fața unei autorități cu drept de decizie, producătoare de efecte juridice - principiul disponibilității și principiul egalității armelor, fiind elemente esențiale al dreptului la un proces echitabil.

Or, adoptarea unei decizii, fără a se lua în calcul care sunt argumentele părții vizate, au plasat reclamanta într-o situație dezavantajoasă, în raport cu adversarii săi, reprezintă un tratament discriminatoriu, inechitabil.

Procedura aplicată față de reclamantă este una total incertă și efectiv neprevăzută de lege. Modificările care au intrat în vigoare, doar cu câteva zile înainte de adoptarea deciziei, nu pot justifica gravele încălcări ale tuturor principiilor constituționale cu privire la neadmiterea restrângerilor drepturilor fundamentale.

Orice procedură administrativă, în special acea care aduce atingere drepturilor fundamentale ale omului trebuie să corespundă legii, să poarte un caracter legitim, în baza unor norme legale clare și accesibile.

De fapt, în procesul-verbal contestat, efectiv, nu există nicio probă și nicio informație relevantă care ar justifica sistarea activității economice și s-a conchis că actul administrativ contestat nu este motivat.

A declarat că Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale nu și-a îndeplinit obligațiile în temeiul Legii nr. 174/2021. Or, puterea discreționară nu trebuie confundată cu posibilitatea de a acționa arbitrar sau fără control, cum se pare că ar sugera utilizarea cuvântului „discreționar”.

În raport cu sancțiunea dispusă în actul contestat, relevanță prezintă prevederile art. 54 alin. (2) din Constituție, care precizează că restrângerea unui drept trebuie sa fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății, în acest fel, la condițiile și cazurile când poate fi restrâns exercițiul unor drepturi, se mai adaugă necesitatea respectării a încă două principii: cel al proporționalității și al neafectării substanței dreptului.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, orice restrângere, îngrădire a unui drept, în cazul reclamantei, dreptul de proprietate și dreptul la libera exprimare, prin prisma art. 10 și art. 1 pr. I din Convenție, trebuie supusă triplului test: ingerința trebuie să fie prevăzută de lege; ingerința trebuie să urmărească un scop legitim; ingerința trebuie să fie necesară într-o societate democratică.

Cu privire la primul test - ingerința trebuie să fie prevăzută de lege, aceasta este incidență in măsură în care aplicarea sancțiunii este condiționată de aplicarea corectă a legii, la caz, o astfel de ingerință nu este prevăzută, or recentele modificări legislative sunt total incerte și inaccesibile. Actul administrativ are la

bază o interpretare eronată și arbitrară a stării de fapt și nu are o bază legală. Pentru sistarea actelor permisive, s-au făcut derogări peste derogări de la un șir de acte legislative, fapt care sfidează direct principul securității raporturile juridice și principiul legalității garantat de Legea Supremă.

Cu privire la cel de-al doilea test - ingerința trebuie să urmărească un scop legitim, s-a statuat că, în circumstanțele speței, aplicarea sancțiunii - sistarea actelor permisive și blocarea activității, a fost aplicată nu în scopul declarat - legat de investiții, dar în scopul neadmiterii continuării emisiei TV și impunerii cenzurii, fapt probat prin declarațiile politicienilor vizați supra, care fără nicio jenă, într-un glas declară că cele 12 televiziuni urmează în continuare să nu fie funcționale, fără a li se permite să emită în eter.

Cu privire la cel de-al treilea test - ingerința trebuie să fie necesară într-o societate democratică, întâi de toate, s-a reținut că noțiunea de necesitate implică faptul că ingerința corespunde unei necesități sociale imperioase și, în special, că este proporțională cu scopurile legitime urmărite. (A se vedea, *mutatis mutandis*, cauzele McLeod împotriva Regatului Unit, 23 septembrie 1998, §52 și Olsson împotriva Suediei (nr.1), 24 martie 1988, §§ 67-68).

A menționat că Consiliul nu a respectat procedura legală prevăzută de art. 7-11 ale Legii nr. 174/2021 și nu a întreprins procedurile legale necesare cu privire la verificare în corespundere cu dreptul la un proces administrativ echitabil, nu a acordat termen de a prezenta informații, dar a purces direct la aplicarea celor mai grave consecințe, astfel, aplicarea directă a noii prevederi de la art. 131 din Lege este arbitrară și abuzivă.

Prin adoptarea actului administrativ contestat, fără un temei legal și în baza unor criterii care contravin principiilor constituționale, autoritatea pârâtă a depășit principiile și limitele stabilite de Codul administrativ.

Principiul legalității consacrat de art. 21 din Codul administrativ este un principiu comun, atât procedurii administrative, cât și procedurii de contencios administrativ. Principiul legalității mai întâi presupune că legea trebuie respectată de orice cetățean, autoritățile publice sau private.

Cu privire la încălcarea unor drepturi fundamentale, s-a explicat că prin adoptarea actului administrativ contestat, pârâtul a depășit limitele constituționale de la art. 32 din Constituție și art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează că oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil.

În speță, s-a remarcat că ingerința - dreptul retragerii actelor permisive, chiar dacă este prevăzută formal în lege - este una abuzivă, imprevizibilă și netransparentă.

În dispoziție, pârâtul a menționat despre prevenirea riscului de dezinformare

și manipulare, făcând referire la niște decizii anterioare ale CA. La acest aspect, a fost grav afectat acest criteriu, în primul rând, riscurile menționate sunt inexistențe în fapt, alegațiile pârâtului sunt false, iar însuși regulatorul Consiliul Audiovizualului, deja, are pârghii de control și sancțiune conform procedurii legale prevăzute la art. 17, 27 și 84 din CSMA.

Notând doar câteva exemple din jurisprudența CEDO, dar și din cadrul normativ național, care prevede, expres, că orice cenzură a mass-media este inadmisibilă, iar libertatea de expresie și independența politicii editoriale este garantată, s-a invocat că prin aceste sancțiuni, care nici măcar nu sunt motivate legal, Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională a admis o ingerință gravă în dreptul fundamental prevăzut de art. 10 al CEDO, iar din perspectiva cazului expres, fără temei legal și fără motivare s-a distins că o asemenea ingerință nu este necesară într-o societate democratică.

Prin retragerea actelor permisive și, implicit, a licențelor de emisie a posturilor TV, zeci de angajați au riscat să rămână fără un loc de muncă și sursă de existență, fiindu-le afectat dreptul la muncă, protecție împotriva șomajului și fără alte drepturi sociale.

A susținut că introducerea unui mecanism derogatoriu de sistare imediată a activității economice, cu ulterioara obligare de renunțare la investiții, s-a apreciat în contradicție directă cu principiile constituționale menționate supra. De asemenea, au fost ignorate toate garanțiile de care se bucură investitorii, în baza Legii cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător nr. 81/2004, art. 5-11. Ca urmare a implementării mecanismului aprobat prin normele contestate, deja au fost sistate licențele/autorizațiile și, practic, încetată activitatea economică mai multor agenți economici din domeniul audiovizualului.

Argumentele autorității publice pârâte:

La 21 ianuarie 2025, reprezentantul Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională a depus referința, prin care a solicitat ca cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Media Content Distribution” să fie declarată ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată (f.d.133-146).

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei SRL „Media Content Distribution” și reprezentantul autorității publice pârâte, Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională, fiind înștiințați corespunzător despre data și ora examinării cauzei, nu s-au prezentat, respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Analizând argumentele expuse în acțiune, în referință, studiind înscrisurile anexate la dosarul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea este admisibilă, dar neîntemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ.

Art. 5 și art. 6 din Codul administrativ statuează că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În concordanță cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În acord cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 alin. (2) al Codului administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de

recurs.

În baza art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

– prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

– competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

– respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

– respectarea procedurii prealabile;

– respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

– prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Astfel, potrivit normelor procesuale, pentru a pune în mișcare o acțiune, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții, cum ar fi: competența jurisdicțională, forma și conținutul, existența capacității procesuale, respectarea termenului de prescripție, respectarea procedurii prealabile, achitarea taxei de timbru etc., iar revendicarea unui drept subiectiv vătămat constituie, în sine, o condiție specială și obligatorie de valorificare a dreptului la acțiune în justiție.

În sensul celor expuse, instanța de judecată a remarcat că reclamanta SRL „Media Content Distribution” este deținător al licențelor de emisie pentru postul de televiziune „Canal 5” și pentru postul radio „Maestro FM”.

Potrivit pct. 2.2 al părții rezolutive al Procesului-verbal nr. 11 din 04 septembrie 2024, Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională a hotărât de a acorda refuz al aprobării prealabile pentru investițiile de importanță pentru securitatea statului pentru SRL „Media Content Distribution”, cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate prevăzut de art. 4 lit. m) din Legea nr. 174/2021 - emisiile de televiziune/serviciile audiovizuale; și/sau înstrăinarea acțiunilor/părților social deținute în termen de 60

de zile de la data notificării, cu aplicarea clauzei de schimbare a controlului (f.d.82-90).

Procesul-verbal nr. 11 din 04 septembrie 2024 a Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională se încadrează în categoria de acte administrative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la masurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor și a altor fenomene similare.

Nefiind de acord cu decizia Consiliului, SRL „Media Content Distribution", la 30 octombrie 2024, a depus cerere prealabilă, solicitând anularea pct. 2.2 din Procesul-verbal nr. 11 din 04 septembrie 2024 și acordarea aprobării prealabile pentru investițiile de importanță pentru securitatea statului SRL „Media Content Distribution" (f.d.92-99).

Nerecepționând răspuns de la Consiliu, în contextul art. 64 alin. (2) din Codul administrativ, potrivit căruia refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal, la 16 decembrie 2024, SRL „Media Content Distribution" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională cu privire la anularea pct. 2.2 al Procesului verbal nr. 11 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 04 septembrie 2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind aprobarea prealabilă pentru investițiile SRL „Media Content Distribution".

Pct.22 din Regulamentul cu privire la modul de examinare și aprobare prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, Anexa nr.3, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2016, prevede că litigiile apărute ca urmare a luării deciziilor Consiliului privind aprobarea prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului se soluționează în instanța de contencios administrativ competentă.

Materialele cauzei denotă, cu certitudine, faptul că, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantă în instanța competentă jurisdicțional și teritorial, cu respectarea procedurii și termenului de depunere a acțiunii, motiv pentru care instanța judecătorească a concluzionat că acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată conchide în privința netemeiniciei acțiunii, din următoarele considerente.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind

organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Or, reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Obiect al examinării prezentei cauze, în instanța de contencios administrativ, îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – pct. 2.2 al Procesului verbal nr. 11 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 04 septembrie 2024.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 585 din 12 mai 2016 cu privire la Consiliul pentru promovarea proiectelor investiţionale de importanţă naţională a fost aprobată:

- Componența Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională, conform Anexei nr.1;
- Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională, conform Anexei nr.2;
- Regulament cu privire la modul de examinare și aprobare prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, conform Anexei nr.3.

Conform art. 2 din Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului nr. 174 din 11 noiembrie 2021, Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională este organ colegial, constituit prin HG nr. 585/2016, care are drept scop examinarea proiectelor investiționale în domeniile de importanță pentru securitatea statului, promovării, monitorizării și evaluării respectivelor proiecte.

În corespundere cu art. 4 din Legea 174/2021, domeniile de importanță pentru securitatea statului sunt următoarele:

a) activitatea în domeniul hidrometeorologic și geofizic;

b) gestionarea deșeurilor radioactive;

c) exploatarea infrastructurii din domeniile energiei, transporturilor, apei și canalizării, din domeniul aerospațial, al apărării, electoral;

d) exploatarea tehnologiilor inteligenței artificiale, ale roboticii, semiconductorilor, securității cibernetice, a tehnologiilor aerospațiale, a

tehnologiilor din domeniul apărării, a tehnologiilor cuantice și nucleare, a nanotehnologiilor și a biotehnologiilor;

e) producerea mijloacelor de protecție criptografică a informației;

f) producerea și achiziționarea în scop de comercializare a mijloacelor de protejare a informațiilor atribuite la secret de stat;

g) producerea de materiale explozive pentru uz industrial și activitățile pentru distribuirea acestora;

h) activitățile destinate securității aeronautice;

i) proiectarea, producția, întreținerea și operarea aeronavelor, inclusiv a aeronavelor fără pilot la bord, precum și a componentelor pentru acestea;

j) proiectarea, producția, întreținerea și operarea sistemelor și componentelor utilizate în managementul traficului aerian și furnizarea serviciilor de navigație aeriană;

k) proiectarea, întreținerea și operarea aerodromurilor și a heliporturilor, inclusiv a echipamentelor cu impact asupra siguranței utilizate pe acestea;

l) gestionarea aeroporturilor, a autogărilor, a traficului feroviar, a căilor navigabile interne, a porturilor și cheiurilor pentru traficul navigabil;

m) emisiile de televiziune/serviciile audiovizuale;

n) furnizarea de reţele şi/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe;

o) furnizarea de servicii în porturile naționale;

p) studiul geologic al resurselor subsolului și/sau explorarea zăcămintelor de substanțe naturale utile;

q) producerea, exportul, reexportul, importul armamentelor, al munițiilor și al echipamentelor militare; produsele, tehnologiile şi serviciile care pot fi utilizate la fabricarea şi folosirea de arme nucleare, chimice, biologice şi de rachete;

r) administrarea registrelor publice ale statului, securitatea informațională.

Articolul 6 din Legea 174/2021 enumeră restricțiile în realizarea investițiilor în domeniile de importanță pentru securitatea statului.

Astfel, nu pot realiza investiții în domenii de importanță pentru securitatea statului persoanele fizice și juridice, inclusiv străine, care:

a) acționează singure sau concertat, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, și sunt rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență sau în al căror capital social sunt înregistrate dețineri/cote de participare ale persoanelor fizice sau juridice, inclusiv străine, deținute direct sau indirect de către aceste persoane, care acționează singure sau concertat, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență. Lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență se aprobă de Guvern;

b) au fost implicate în activități de spălare a banilor și finanțare a

terorismului;

c) au fost implicate în activități care afectează securitatea statului sau ordinea publică și nu și-au onorat obligațiile contractuale asumate în cadrul tranzacțiilor menționate la art. 3 alin. (1) lit. b)–d);

d) ar putea desfășura activități ilegale sau infracționale, în temeiul informațiilor justificate prezentate de către organele competente ale statului;

e) mențin sau au menținut relații cu instituțiile/autoritățile altor state sau cu persoane fizice sau juridice din alte state care cresc riscul sau reprezintă o amenințare pentru securitatea națională a Republicii Moldova;

f) mențin sau au menținut legături cu grupuri criminale organizate, servicii speciale sau grupări de state străine care au legături cu organizații teroriste internaționale, cu persoane suspectate de apartenență la acestea și care cresc riscul sau reprezintă o amenințare pentru securitatea națională a Republicii Moldova;

g) au fost condamnate, printr-o hotărâre judecătorească definitivă în temeiul Codului penal, pentru acțiuni de corupție, spălare a banilor sau finanțare a terorismului ori pentru o infracțiune în temeiul legilor penale ale statelor străine care corespunde elementelor unei infracțiuni similare specificate în Codul penal al Republicii Moldova;

h) se află sub urmărire penală pentru săvârșirea unei infracțiuni grave sau deosebit de grave.

În temeiul art. 7 din Legea 174/2021, (1) orice investitor potențial, anterior efectuării activităților investiționale în domeniile de importanță pentru securitatea statului prevăzute la art. 4 sau activităților al căror obiect constituie bunuri de importanță pentru securitatea statului prevăzute la art. 5, este obligat să obțină de la Consiliu o aprobare prealabilă.

(2) Pentru solicitarea aprobării prealabile, investitorul potențial prezintă documente şi informaţii care se referă la:

a) structura capitalului social (al acționarilor/asociaților), inclusiv al beneficiarului efectiv;

b) valoarea maximă a investiției, exprimată în unități monetare;

c) activitatea de bază, produsele și serviciile comerciale;

d) țara sau țările în care își desfășoară activitatea și principalii parteneri de afaceri din țară sau de peste hotare cu care colaborează;

e) situațiile financiare pentru ultimii 3 ani;

f) sursa mijloacelor financiare pentru finanțarea investiției;

g) data la care investiția este planificată să fie realizată sau la care a fost realizată;

h) cazierul judiciar, în cazul persoanelor fizice acționari/asociați sau al beneficiarilor efectivi;

i) declarația privind intenția de realizare a investiției în mod individual sau în

mod concertat, precum și documentele justificative care confirmă acțiunea în mod concertat. Acțiunea concertată a investitorului potențial poate fi constatată și de către Consiliu în baza evaluărilor proprii.

(3) Guvernul este în drept să stabilească prin act normativ și alte documente și informații decât cele prevăzute la alin. (2), necesare pentru examinarea solicitării de aprobare prealabilă.

(4) Consiliul examinează solicitarea în termen de până la 45 de zile de la data primirii acesteia. Dacă solicitarea nu este însoţită de toate documentele și informațiile necesare, termenul de examinare începe să curgă de la data primirii tuturor documentelor și informațiilor respective.

(5) În cadrul termenului prevăzut la alin. (4), dar nu mai târziu de a 30-a zi a termenului respectiv, Consiliul este în drept să solicite, la necesitate, documente și informații suplimentare care au relevanță pentru examinarea solicitării de aprobare prealabilă. Solicitarea se face în scris, precizându-se documentele și informațiile suplimentare ce urmează a fi prezentate.

(6) Investitorul potențial transmite documentele și informațiile suplimentare solicitate în termen de cel mult 20 de zile de la data solicitării acestora. Pe perioada respectivă, termenul de examinare prevăzut la alin. (4) se suspendă.

Totodată, art. 9 alin. (1) din aceeași Lege prevede că în urma examinării solicitării investitorului potențial de aprobare prealabilă, Consiliul poate adopta următoarele decizii: a) de acceptare a aprobării prealabile; b) de refuz al aprobării prealabile; c) de acceptare condiționată a aprobării prealabile.

În temeiul art. 3 din Legea securității statului nr. 618 din 30 octombrie 1995, (în vigoare la data derulării circumstanțelor cazului), securitatea statului se asigură prin stabilirea şi aplicarea de către stat a unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, organizatoric şi de altă natură, orientate spre descoperirea, prevenirea şi contracararea la timp a ameninţărilor la adresa securităţii statului.

În mod detaliat, constituirea și funcționarea Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională este reglementată prin Regulamentul cu privire la modul de examinare și aprobare prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2016 (Anexa nr. 3) (în vigoare la data derulării circumstanțelor cazului, abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 437/2025 din 09 iulie 2025)

Astfel, potrivit pct. 1 din Regulament, prezentul Regulament stabilește modul de examinare și de aprobare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, inclusiv aflate în curs de realizare, de către Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională.

Pct.14 și 15 din Regulamentul sus enunțat statuează că, în urma examinării solicitării investitorului potențial de aprobare prealabilă a investițiilor de

importanță pentru securitatea statului. Consiliul adoptă una dintre următoarele decizii: a) de acceptare a aprobării prealabile; b) de refuz al aprobării prealabile; c) de acceptare condiționată a aprobării prealabile. Deciziile Consiliului se adoptă cu majoritatea simplă de voturi ale membrilor acestuia. În cazul apariției conflictelor de interese, membrul Comisiei este obligat să declare acest fapt și să se abțină de la adoptarea deciziei.

Conform pct.17 din Regulament, Consiliul adoptă decizia de acceptare a aprobării prealabile în următoarele situații: 1) în urma examinării cumulative a criteriilor prevăzute la pct.13, este convins că calitatea investitorului potențial, inclusiv soliditatea financiară a acestuia în raport cu investiția preconizată, este adecvată; 2) nu are niciun motiv de suspiciune că beneficiarul efectiv al investiției preconizate este o altă persoană decât cea declarată în solicitare; 3) informațiile și documentele furnizate de investitorul potențial sunt complete și/sau nu conțin date eronate; 4) investiția preconizată nu va afecta capacitatea de aprovizionare a statului cu resurse de producție indispensabile pentru securitatea națională în condiții de criză.

Conform pct.19 din Regulament, în cazul adoptării deciziei de acceptare condiționată a aprobării prealabile, Consiliul a stabilit condițiile de conformare a criteriilor cumulative prevăzute la pct.13 și un termen de realizare a acestora, dar nu mai mult de 90 de zile.

Iar, în acord cu pct.20 din Regulament se stipulează că până la expirarea termenului prevăzut la pct.19, investitorul potențial informează în scris Consiliul despre realizarea condițiilor stabilite în decizie, cu prezentarea documentelor și informațiilor confirmative prevăzute la pct.5. Dacă investitorul potențial nu prezintă informația scrisă despre realizarea condițiilor stabilite, Consiliul adoptă decizia de refuz a aprobării prealabile.

Instanța de judecată a evidențiat că potrivit pct. 2.2 al părții rezolutive al Procesului-verbal nr. 11 din 04 septembrie 2024, Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională a hotărât de a acorda refuz al aprobării prealabile pentru investițiile de importanță pentru securitatea statului pentru SRL „Media Content Distribution”, cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate prevăzut de art. 4 lit. m) din Legea nr. 174/2021 - emisiile de televiziune/serviciile audiovizuale; și/sau înstrăinarea acțiunilor/părților social deținute în termen de 60 de zile de la data notificării, cu aplicarea clauzei de schimbare a controlului.

Din conținutul procesului-verbal nr.11 din 04 noiembrie 2024, se atestă că au fost prezentate documentele și informațiile solicitate, cu excepția rulajelor și extraselor de cont ale fostei contabile. Totodată, membrii Consiliului au punctat următoarele aspecte: pentru unul dintre administratori (*****) au fost prezentate informații doar de pe două conturi bancare dintre cele nouăsprezece deținute.

Pentru unicul beneficiar efectiv declarat - *****, compania a menționat că acesta nu deține conturi bancare în Republica Moldova și nici în Ucraina, fapt ce denotă caracterul fictiv al tranzacției de înstrăinare a companiei, drept scop fiind camuflarea beneficiarului efectiv real. Datele prezentate, în cadrul ședinței, indicând asupra transmiterii gestiunii companiei de la grupul *****, către grupul *****.

În baza art. 9 alin. (1) din Legea 174/2021, în urma examinării solicitării investitorului potențial de aprobare prealabilă, Consiliul poate adopta următoarele decizii: a) de acceptare a aprobării prealabile; b) de refuz al aprobării prealabile; c) de acceptare condiționată a aprobării prealabile.

Art. 9 alin. (5) din Legea nr. 174/2021 prevede că Consiliul adoptă decizia de refuz al aprobării prealabile dacă solicitarea nu dispune de documente și informații ce atestă că nu se află în situațiile prevăzute de criteriile stabilite la art. 8.

Prin urmare, în lipsa altor completări, s-a propus și aprobat decizia de refuz a aprobării prealabile pentru investițiile de importanță pentru securitatea statului, cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate prevăzut de art. 4 lit. m) din Legea 174/2021 - emisiile de televiziune/serviciile audiovizuale; și/sau înstrăinarea acțiuni lor/părți lor social deținute în termen de 60 de zile de la data notificării, cu aplicarea clauzei de schimbare a controlului pentru reclamanta SRL „Media Content Distribution”.

În context, pct.13 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.585/2016, Anexa nr.2), prevede că în limitele competențelor sale, Consiliul adoptă decizii și recomandări consemnate în procesul- verbal al ședinței, în cazul în care unii membri au opinii diferite de opinia majorității membrilor Consiliului, acestea pot fi expuse, în mod separat, ca anexă la procesul-verbal.

Conex, art. 117 din Codul administrativ statuează că modul de îndeplinire a cerințelor legale privind cvorumul și majoritatea necesară emiterii unui act administrativ individual de către organele colegiale se consemnează în procesul-verbal al ședinței de către persoana care prezidează ședința sau de altă persoană competentă potrivit legii.

Conform art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Articolul 85 alin. (2)-(4) din Codul administrativ indică că în cadrul investigării stării de fapt participanții la procedura administrativă sunt obligați să colaboreze cu autoritatea publică și să indice asupra probelor și faptelor care le sunt cunoscute, să prezinte documentele pe care le dețin. Autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul

procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora. Investigațiile nu sunt necesare:

a) atunci când faptele sunt probate fondat de către participanți și nu sunt înaintate obiecții;

b) atunci când faptele rezultă din studii, cercetări, statistici publice, cu condiția ca aceste surse să fie indicate și accesibile opiniei publice;

c) în cazul unor proceduri cu caracter de urgență, întemeiate pe interesul public, dacă faptele au fost stabilite și în mod evident nu sunt contestabile.

Instanța de judecată a reținut ca fiind relevante prevederile art. 87 alin. (1) din Codul administrativ potrivit cărora, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. În special, ea poate:

a) să solicite informații de tot felul;

b) sa audieze participant, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora;

c) să solicite acte și dosare;

d) prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului (cercetarea probei la fața locului).

În corespundere cu art. 88 alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă sunt obligați să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt. Ei urmează să indice, în special, asupra faptelor și probelor care le sunt cunoscute și să prezinte documentele pe care le dețin, iar art. 93 alin. (1) din Codul administrativ prevede că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Prin prisma prevederilor art. 68 și art. 69 din Codul administrativ, autoritatea publică pârâtă, în cadrul desfășurării procedurii administrative a înștiințat reclamanta despre procedura inițiată, a aplicat principiul legalității și cel al imparțialității, în legătură cu circumstanțele cercetate și faptele constatate.

În sensul celor expuse, instanța de judecată a apreciat decizia Consiliului din 04 septembrie 2024 - Procesul-verbal nr.11 din 04 septembrie 2024, în partea pct. 2.2, ca fiind aprobată în conformitate cu prevederile Legii nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului și Hotărârea Guvernului nr.585/2016 cu privire la Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională.

Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale, la adoptarea deciziei din 04 septembrie 2024, în privința SRL „Media Content Distribution” (art. 132 din Codul administrativ) s-a călăuzit de criteriile prevăzute expres în Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului nr. 174 din 11 noiembrie 2021 (în vigoare la data derulării circumstanțelor

cazului), cât și prevederile Regulamentului cu privire la modul de examinare și aprobare prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2016 (în vigoare la data derulării circumstanțelor cazului, abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 437/2025 din 09 iulie 2025).

Instanța nu a constatat devieri ale Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale, de la criteriile și exigențele instituite de normele juridice nominalizate supra prin coraportare la SRL „Media Content Distribution”.

Examinarea unui caz este un duel al probelor, întrucât nu se poate elucida cazul supus examinării numai pe baza afirmaţiilor părţilor, este imperioasă acumularea cât mai multor date obiective care permit o vizionare de ansamblu a cauzei deferite judecății.

Respectiv, cele invocate de SRL „Media Content Distribution” întru anularea pct. 2.2 al Procesului verbal nr. 11 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 04 septembrie 2024, nu ating nivelul minim pentru a putea fi reținute ca temei de anulare a actului administrativ, ori, actul contestat a fost emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Prin urmare, analizând și raportând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite la circumstanțele din speță, instanța de judecată conchide că autoritatea publică pârâtă a acționat în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, fără abateri sau încălcări de procedură, iar temeiuri de anulare a actului administrativ contestat nu s-au atestat.

Instanța va evidenția că, legalitatea, oportunitatea, discreția reprezintă dimensiuni juridice distincte ale actelor administrative care nu urmează a fi confundate. O asemenea concluzie nu rezidă direct din Codul administrativ, care nu definește în general noțiunea de oportunitate sau dreptul discreționar, însă se deduce dintr-o analiză multiaspectuală a legislației conexe și doctrinei juridice.

Legalitatea unui act administrativ poate fi verificată prin raportare la următoarele condiții generale: conformitatea cu dispozițiile constituționale, cu legile adoptate de Parlament şi cu toate actele normative cu forță juridică superioară/inferioară; competența emitentului; forma şi procedura prevăzută de lege. Principiul legalității evocă acea calitate a actului administrativ de a corespunde legii în accepțiunea lato sensu, atât din punct de vedere al categoriilor de acte normative incluse în sintagma lege, cât și din punct de vedere al prescripțiilor legii în ceea ce privește forma, fondul și limitele competenței organului care emite actul administrativ.

Prin oportunitate înțelegem realizarea sarcinilor și atribuțiilor legale în termen optim, cu cheltuieli minime de resurse materiale și spirituale, dar cu eficiența cât mai mare, precum și alegerea celor mai potrivite mijloace pentru realizarea

scopului legii. Oportunitatea vizează: momentul în care se adoptă actul administrativ (actualitatea), locul şi condiţiile concrete în care urmează să se aplice un act administrativ, conformitatea cu scopul legii, mijloacele, durata, calitatea vieţii şi interesul public.

Dreptul de apreciere sau puterea discreţionară reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorităţi astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acţiune în limitele competenţei sale. Dincolo de aceste limite, autoritatea respectivă va acţiona cu exces de putere ce poate fi cenzurat în instanţa de judecată.

Chestiunea oportunităţii actelor administrative este strâns legată de dreptul de apreciere (puterea discreţionară) al organelor administraţiei de stat care reprezintă o facultate recunoscută de lege a acestor subiecţi de drept în alegerea soluţiilor celor mai adecvate pentru aplicarea eficientă a legii.

Legislatorul național prin dispoziția art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, a exceptat expres de la controlul judecătoresc, segmentul de oportunitate a actului administrativ, totodată a limitat competențele instanței în verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar la următoarele elemente: luarea în considerare a tuturor faptelor relevante; respectarea limitelor legale ale dreptului discreţionar; exercitarea dreptului discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Subsecvent, instanța de judecată a conchis și asupra netemeiniciei cerinței reclamantei privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind aprobarea prealabilă pentru investițiile SRL „Media Content Distribution”, pretenția fiind respinsă ca neîntemeiată.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de reclamantă, în rest, instanța de judecată respinge cerințele și argumentele reclamantei și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naționale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deși articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În concluzie, acțiunea de contencios administrativ formulată de SRL „Media

Content Distribution” cu privire la anularea pct. 2.2 al Procesului verbal nr. 11 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 04 septembrie 2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind aprobarea prealabilă pentru investițiile SRL „Media Content Distribution” este neîntemeiată și pasibilă respingerii, dreptul discreționar a fost valorificat elocvent, totodată abuzuri nu au fost admise.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea de contencios administrativ înaintată de SRL „Media Content Distribution” împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională cu privire la anularea pct. 2.2 al Procesului verbal nr. 11 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 04 septembrie 2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind aprobarea prealabilă pentru investițiile SRL „Media Content Distribution”, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecător Rodica Nicula